

CZÉGÉNY NAGY ERZSÉBET

Reggel /Pet-la versek/

A Nap végiglehel
az ébredő kertet:
égbe szálló harmatcseppek...
Madarak szajkóznak.
Minden fészekrakónak
a ma: egy újabb esély.
Nekem te vagy.
Elnézek, ahogyan
fejed nyugszik
álom szőtte párnádon.
Egy másik világban
jársz még. A fénynek
te vagy a játék, végig
szalad kacéran arcodon.
Hagyom.
Úgy omlasz rám,
mint őszi erdőre a napfény.
Érintésedtől virágba
borulnak szemeim.
Bennem leledzel,
áramolsz ereimben,
száguldasz ezerrel,
csobogsz, bongsz.
Reggelbe fülünk.
Sóhajunktól elevenné
válnak a tárgyak:
örömtáncot járnak.
Karjainkban remeg
egy másik világ.
Szemünkben orchideák.